

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324204015
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4324204015.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava-mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D., E. XXX/X, o zaplatenie pohľadávky vo výške 1 989,34 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 28. mája 2025 č. k. 14Csp/115/2024- 214 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutom zamietajúcom výroku (II.) a vo výroku o trovách konania (III.) **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 105 eur spolu s prislúchajúcim úrokom z omeškania zastavil (I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (II.) a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (III.) Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1, § 151 ods. 1 CSP, § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 39, § 41, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 6, 9, § 54a, § 101, § 103, § 565, § 524 ods. 1, 2, § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), g), h), i), l), § 7 ods. 1, 2, 16, 17, 19, 20, 21, 23, 27, 41, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, § 20 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a uviedol, že rešpektujúc dispozičné oprávnenie žalobcu, ktorý vzal účinne žalobu ešte pred otvorením samotného pojednávania v časti o zaplatenie sumy 105 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť, z dôvodu ktorého nebol k čiastočnému späťvzatiu žaloby potrebný súhlas žalovanej, postupoval súd podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku a konanie v tejto časti výrokom I. rozsudku zastavil. Po čiastočnom späťvzati žaloby ostal predmetom sporu nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1 884,34 eura, úroku vo výške 1 819,18 eura spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že predchodca žalobcu ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom uzatvorili dňa 27. 10. 2020 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 2 500 eur. Žalovaná porušila povinnosť uhrádzať pravidelné mesačné splátky riadne a včas, preto ju vyzval na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Keďže žalovaná ani napriek písomnej výzve svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, oznámením zo dňa 24. 11. 2021 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20. 08. 2021. Vyhlásenie okamžitej splatnosti pohľadávky z úveru bolo žalovanej doručené dňa 29. 11. 2021, pričom žalovaná dlžnú sumu neuhradila ani v dodatočne poskytnutej lehote a žalobca má nárok aj na úroky z omeškania.

1.2. Procesná obrana žalovanej spočívala v skutkových tvrdeniach o existencii neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve, o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru jednak z dôvodov absencie podstatných náležitostí zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj z dôvodu, že žalobca pred poskytnutím úveru, ako aj pred navýšením úverového rámca neskúmal schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver, čím hrubo porušil svoje povinnosti podľa § 7 ods. 1 citovaného zákona. Žalovaná tiež namietala, že výška dohodnutých úrokov v zmluve je v rozpore s dobrými mravmi, ako aj nedodržanie zákonného postupu pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaná vzniesla aj námietku premlčania.

1.3. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol záväzkový právny vzťah založený zmluvou zo dňa 27. 10. 2020, má nesporne charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uzavretú zmluvu o spotrebiteľskom úvere tak súd posúdil jednak ako zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, ale zároveň ako zmluvu spotrebiteľskú podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetný zmluvný vzťah súd posúdil aj v zmysle ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

1.4. Súd konštatoval, že napriek skutočnosti, že zmluva o spotrebiteľskom úvere mala formulárový charakter, bola vopred pripravená žalobcom a žalovaná nemohla ovplyvniť jej obsah, táto obsahuje všetky potrebné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, strany sporu sa predpísanou písomnou formou dohodli na predmete zmluvy, spôsobe splácania úveru a pri uzavretí zmluvy neboli obídené príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva ani ustanovenia smernice č. 93/13/EHS. Súd podrobil zmluvu o úvere aj ex offo prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a preskúmal zmluvu ako celok, pričom nezistil žiadne zmluvné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, či neplatnosť zmluvy od jej počiatku.

1.5. Z dôvodu, že počas konania došlo k postúpeniu pohľadávky veriteľa, pôvodného žalobcu, na žalobcu sa súd zaoberal aktívnou vecnou legitimáciou žalobcu a vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie tejto žaloby, a to z dôvodu neplatnosti postúpenia pohľadávky veriteľa, pôvodného žalobcu, na žalobcu, ktoré postúpenie bolo v rozpore so zákonom.

1.6. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitimáciu odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorou veriteľ Ahoj, a.s., IČO: 48 113 671, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava ako postupca postúpil dňa 25. 03. 2025 na žalobcu pohľadávku voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 27. 10. 2020, ktorá je predmetom sporu. V prípade pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere je potrebné okrem § 524 Občianskeho zákonníka aplikovať aj § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (ďalej aj len ako „ZoSU“) a žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie podmienok uvedených v tomto ustanovení. Splnenie týchto podmienok je predpokladom platného postúpenia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi-spotrebiteľovi na tretí subjekt. Z ustanovenia § 17 ods. 1 ZoSU vyplýva, že veriteľ nemôže previesť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu okrem prípadu, ak sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), a postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že prvá podmienka bola splnená, nakoľko pohľadávka bola postupovaná veriteľom oprávneným poskytovať spotrebiteľský úver podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a). V súlade s citovaným ustanovením sa súd následne zaoberal otázkou, či veriteľ postúpil na žalobcu pohľadávku po konečnom termíne splatnosti alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že konečný termín splatnosti úveru mal nastať dňa 20. 10. 2028, preto postupovaná pohľadávka nebola v čase postúpenia po konečnom termíne splatnosti. Preto bolo potrebné skúmať, či sa postupovaná pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V súvislosti so skúmaním predmetnej otázky (či veriteľ postupoval pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti), sa súd zaoberal skutočnosťou, či veriteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere splnil povinnosť uloženú mu zákonom, a to

posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou, nakoľko, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 prvá veta ZoSU).

1.7. Veriteľ má zákonnú povinnosť skúmať bonitu spotrebiteľa, pričom vzhľadom na požiadavku odbornej starostlivosti je povinný subjektívne údaje poskytnuté spotrebiteľom overiť minimálne z dokladov predložených dlžníkom ohľadne príjmu a zistené údaje konfrontovať s údajmi z verejne dostupných databáz, čo podľa názoru súdu právny predchodca žalobcu urobil. Z predloženej dokumentácie vyplýva, že bola preverovaná história splácania a platobná kapacita v nebankovom registri klientskych informácií. Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu skúmal schopnosť žalovanej splácať úver s odbornou starostlivosťou, nakoľko si údaje poskytnuté žalovanou overil z dostupných externých zdrojov a databáz podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

1.8. V súvislosti s posudzovaním, či sa postupovaná pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bolo potrebné skúmať, či zo strany veriteľa (právneho predchodcu žalobcu) došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a bol dodržaný zákonný postup podľa ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, platného a účinného v čase omeškania žalovanej s plnením splátok, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, mohol veriteľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z hľadiska tejto formulácie uvedeného ustanovenia je zrejmé, že toto ustanovenie dopĺňa ustanovenie § 565 OZ, takže otázku zosplatnenia úveru je potrebné vykladať skrz text oboch uvedených ustanovení súčasne. Zákon stanovuje kritériá, za akých podmienok môže prísť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Podľa § 565 OZ uplatnenie práva na splatenie celej pohľadávky je viazané na splnenie týchto podmienok: a) možnosť straty výhody splátok bola výslovne určená v dohode medzi veriteľom a dlžníkom alebo v súdnom rozhodnutí, b) dlžník nespĺní niektorú zo splátok v deň jej splatnosti, c) veriteľ požiadala dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Splatnosť celej pohľadávky tak nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku dlhu, prípadne či podá na súde žalobu na plnenie. Súd poukázal na rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, podľa ktorej upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na to, aby ho bolo možné považovať za kvalifikované, musí obsahovať označenie konkrétnej splátky, vo vzťahu ku ktorej veriteľ mieni dané právo uplatniť. Z toho dôvodu musí dodávateľ jednostranný úkon - výzvu na zaplatenie omeškanej splátky oznámiť spotrebiteľovi určitým spôsobom, aby tento konkrétne mal vedomosť, ku ktorej pohľadávke mieni následne dodávateľ zosplatniť celý úver v prípade, že uvedenú splátku spotrebiteľ v dodatočne stanovenej lehote neuhradí. Vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru musí predchádzať upozornenie pre spotrebiteľa, ktoré je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým sa oznamuje, že na základe ich dohody uplatní svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, pretože dlžník je v omeškani so zaplatením splátky. Z obsahu tohto úkonu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok - uplatnenia režimu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Zo znenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva požiadavka konkrétnosti upozornenia, určenia omeškanej splátky, ku ktorej sa uplatňované právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka týka, t. j. že dlžník nesplatil niektorú svoju splátku. Určitosť, čo do identifikácie omeškanej splátky, je podstatná pre vyhodnotenie dodržania lehôt, ako tieto vyplývajú z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s ohľadom na určenie, kedy sa stáva zročný celý dlh naraz. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. 06. 2024 vyplýva, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premičacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ

pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený (obdobne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/188/2023, sp. zn. 5Cdo/2/2023, sp. zn. 6Cdo/15/2023 ako aj rozhodnutie I. ÚS/528/2024). Z uvedeného potom možno vyvodíť, že aj z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne aj ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatiť, nie je dostatočne určitým ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasné zosplatnenie úveru. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Z písomného oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 24. 11. 2021 vyplýva, že týmto úkonom predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že pre omeškanie žalovanej s úhradou splátky úveru vo výške 48,16 eura splatnej dňa 20. 08. 2021 po dobu dlhšiu ako 3 mesiace využil svoje právo a v súlade s bodom 4.2. písm. d) zmluvy pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru ku dňu 20. 08. 2021. Zároveň vyčíslil k tomuto dňu celý dlh na sumu 2 491,33 eura, z tohto istina vo výške 2 352,54 eura, úroky vo výške 138,79 eura. Z konštrukcie predmetného oznámenia je teda zrejmé, že veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20. 08. 2021 pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 20. 08. 2021, teda splátky splatnej toho istého dňa, ku ktorému veriteľ zosplatnil celý úver. Súd konštatoval, že takto formulované vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je zmätočné a zavádzajúce, keď na jednej strane k zosplatneniu úveru malo dôjsť pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 20. 08. 2021 o viac ako tri mesiace a zároveň k tomu istému dňu, teda nie po troch mesiacoch od splatnosti tejto splátky (do splatnosti nasledujúcej splátky) došlo zároveň k mimoriadnemu zosplatneniu úveru. Podľa názoru súdu nemožno dospieť k inému záveru, než že takto formulované oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru je neplatným právnym úkonom pre jeho rozpor s ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti. Z prehľadu splátok úveru vyplýva, že žalovaná sa prvýkrát dostala do omeškania s úhradou splátky splatnej až dňa 20. 07. 2021 a dovtedy mala všetky splátky úveru riadne a včas uhradené. Súd tak konštatoval, že žalovaná ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (20. 08. 2021) nebola s úhradou splátky úveru v omeškaní o viac ako tri mesiace a veriteľ v rozpore so zákonom predčasne mimoriadne zosplatnil úver žalovanej.

1.9. Bez významu nie je ani skutočnosť, že s poukazom na nutnosť špecifikácie splátky, omeškanie s úhradou ktorej má založiť mimoriadne zosplatnenie úveru, bol žalobca v spore povinný preukázať, že veriteľ realizoval výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zároveň, že v predmetnej výzve špecifikoval splátku, s úhradou ktorej je žalovaná v omeškaní, a pre ktorú plánuje vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu však vyplýva, že predchodca žalobcu realizoval výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka 3. upomienkou - výzvou na zaplatenie zo dňa 25. 10. 2021, v ktorej vyzval žalovanú na okamžité uhradenie omeškaných splátok úveru, ktoré ku dňu výzvy predstavovali sumu 135,38 eura, pričom žalovanú tiež upozornil, že ak neuhradí ani splátku úveru splatnú do 20. 08. 2021 vo výške 48,16 eura, bude oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru a žiadať zaplatenie celej dlžnej sumy úveru. Predchodca žalobcu tak vo výzve na úhradu označil za splátku, pre ktorú plánuje vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, splátku splatnú dňa 20. 08. 2021, pričom omeškanie žalovanej s úhradou splátky splatnej dňa 20. 08. 2021 nemohlo založiť veriteľovi právo mimoriadne zosplatiť úver k tomu istému dňu 20. 08. 2021. S poukazom na vyššie uvedené súd konštatoval, že 3. upomienkou - výzvou na zaplatenie zo dňa 25. 10. 2021 nemožno považovať za výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej by bol predchodca žalobcu oprávnený ku dňu 20. 08. 2021 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Na základe tejto výzvy by mohol predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru len v rozsahu od 21. 11. 2020 do 20. 12. 2020 a nie ku dňu 20. 08. 2021. Žalobca tak v spore nepreukázal vo vzťahu k mimoriadnemu zosplatneniu úveru ku dňu 20. 08. 2021 ani realizáciu výzvy veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

1.10. Žalobca na jednej strane tvrdí, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru veriteľ pristúpil pre omeškanie s plnením splátky splatnej práve dňa 20. 08. 2021 (ktoré ku dňu vyhlásenia musí trvať 3 mesiace), pričom musí uplynúť lehota na plnenie minimálne 15 dní a na druhej strane už mala byť, podľa dokladov predložených žalobcom, k uvedenému dňu aj vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Ak predchodca žalobcu využil právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pre splátku splatnú dňa 20. 08. 2021, potom mimoriadna splatnosť mohla byť vyhlásená po uplynutí lehoty na plnenie a omeškaní trvajúcim dlhšie ako 3 mesiace, ktoré skončilo 20. 11. 2021 s tým, že sa tak mohlo stať najneskôr do

splatnosti nasledujúcej splátky, ktorá bola splatná dňa 20. 12. 2021, tak mimoriadna splatnosť mohla byť vyhlásená v rozsahu od 21. 11. 2021 do 20. 12. 2021. Súd poukázal na to, že predmetné vyhlásenie je síce datované dňom 24. 11. 2021, avšak ak v ňom sám žalobca výslovne uvádza, že mimoriadna splatnosť nastala už dňa 20. 08. 2021, súd mal preukázať, že žalobca postupoval v rozpore s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keď pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru už ku dňu 20. 08. 2021, teda pred úkonmi a omeškaním, ktoré zákonná úprava vyžaduje na to, aby bolo možné platne zosplatiť úver. Z uvedeného dôvodu je potom potrebné na zosplatnenie úveru hľadiť ako na neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to s poukazom na to, že nie je prípustné, aby veriteľ vyhlásil zosplatnenie úveru predčasne alebo spätne.

1.11. Súd poznamenal, že veriteľ vo výzve na zaplatenie zo dňa 25. 10. 2021 poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie do 25. 11. 2021, pričom v rozpore s takto poskytnutou lehotou mala podľa skutkových tvrdení žalobcu nastať mimoriadna splatnosť úveru dňa 24. 11. 2021, teda pred uplynutím lehoty, ktorú veriteľ žalovanej poskytol na plnenie, skutočnosť, ktorá by aj v prípade, keby vo vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 24. 11. 2021 nebol samotným veriteľom špecifikovaný termín konečnej splatnosti deň 20. 08. 2021, ale deň 24. 11. 2021, spôsobila neplatnosť tohto vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru. Súd zároveň uviedol, že skutkové tvrdenie žalobcu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 24. 11. 2021 je v priamom rozpore s obsahom samotného oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 24. 11. 2021, podľa ktorého predchodca žalobcu jasne, zrozumiteľne a nezameniteľne pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 20. 08. 2021, nie k 24. 11. 2021.

1.12. Záverom súd uviedol, že zosplatnenie celého úveru pre porušenie povinností žalovanej je jednostranným úkonom veriteľa, pre účinnosť ktorého je potrebné jeho oznámenie (doručenie) dlžníkovi. Dátum vyhlásenia úveru za splatný je jednostranným právnym úkonom veriteľa, ktorý tak môže urobiť vtedy, ak sú splnené zákonom stanovené podmienky. Vo vyhlásení o mimoriadnej splatnosti úveru veriteľ konkretizuje, ktorým dňom považuje úver za zosplatnený a kedy nastávajú následky porušenia povinností zo strany dlžníka. Rovnako ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru veriteľ vyčíslil výšku nesplateného úveru. Uvedenie dátumu zosplatnenia úveru je teda vecou veriteľa a nezávisí od momentu doručenia oznámenia dlžníkovi, ani od momentu vyhotovenia písomného oznámenia dlžníkovi o tom, že žalobca úver vyhlásil za splatný. Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru veriteľ deklaruje, že boli splnené zákonné podmienky na zosplatnenie úveru, čím sa celý dlh stal ku dňu uvedenému v tomto oznámení splatným. Z písomného oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru zo dňa 24. 11. 2021 vyplýva, že týmto úkonom predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že pre neplnenie záväzkov využil svoje právo a vyhlásil celý úver dňom 20. 08. 2021 za splatný. Zároveň vyčíslil k tomuto dňu celý dlh na sumu 2 491,33 eura. Samotné oznámenie o tomto právnom jednostrannom úkone vyhotovené listom zo dňa 24. 11. 2021 a doručené žalovanej dňa 29. 11. 2021 nemá vplyv na inak jednoznačne písomne uvedený dátum, ku ktorému žalobca úver v rozpore so zákonom zosplatnil. Súd nie je povinný ex offio vyhľadávať dôvod oprávnenosti úkonov veriteľa podľa ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 Občianskeho zákonníka, keďže by mohlo dôjsť aj k dôvodom, na ktoré účastníci právneho vzťahu ani nepomysleli. Na základe vyššie uvedených skutočností tak súd dospel k záveru, že predchodca žalobcu nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, dôsledkom čoho posúdil súd právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 20. 08. 2021 realizovaného predchodcom žalobcu oznámením zo dňa 24. 11. 2021 ako neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor so zákonom.

1.13. Právny predchodca žalobcu tak postúpil žalobcovi pohľadávku voči žalovanej bez jej súhlasu a bez toho, aby úver nadobudol mimoriadnu splatnosť, resp. aby zmluvný vzťah zanikol inak. Pokiaľ ale nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru v súlade so zákonom, nie je možné prijať záver o tom, že by predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný. Splatnými do tej doby sa mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bola žalovaná v omeškaní. Súd preto dospel k záveru, že nedošlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, pretože ustanovenie § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky umožňovalo veriteľovi previesť práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu len v prípade, ak sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý v predmetnom prípade nastane až 20. 10. 2028 alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Na základe uvedeného súd konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal, že bola postupovaná

pohľadávka v čase jej postúpenia splatná, tak ako to vyžaduje Zákon o spotrebiteľských úveroch, keď veriteľ nedodrжал pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru postup uvedený v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez splnenia podmienok uvedených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tento právny úkon je tak absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca uplatňovanej pohľadávky nie je veriteľom žalovanej, preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol. Pre úplnosť súd dodal, že keďže súd žalobu zamietol, následne neskúmal, či uplatnený nárok žalobcu nie je premĺčaný ani či nemožno poskytnutý úver posúdiť ako úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle ustanovení ZoSU.

1.14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, a keďže žalovaná bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, zatiaľ čo žalobca nedosiahol žiadny materiálne merateľný úspech, vznikla žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v celom rozsahu. Súd však vzhľadom ku skutočnosti, že žalovanej žiadne trovy konania na súde prvej inštancie preukázateľne nevznikli, v súlade so zásadou hospodárnosti konania rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP v celom rozsahu a uviedol, že súd prvej inštancie posúdil právny úkon ich predchodcu a to vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 24. 11. 2021 označený ako „vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“ za neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom, pre ktorú došlo k zosplatneniu. Tento právny názor súdu prvej inštancie je nesprávny, bez opory v zákone. Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu. Podporne odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 5CoCsp/62/2022, na rozhodnutie Krajského súdu Nitra pod sp. zn. 12CoCsp/25/2021, ako aj rozhodnutie Krajského súdu Žilina pod sp. zn. 7CoCsp/4/2023. Pri výzve na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zákon v ust. § 565 OZ jasne vymedzuje, pre ktorú splátku môže veriteľ splatnosť vyhlásiť, inak by bolo vyhlásenie splatnosti neplatné. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 242/07, Nález Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014). Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd I. inštancie sa pri rozhodovaní vyššie uvedenou zásadou neriadil. Vo veci bolo preukázané, že ich právny predchodca vyzval žalovanú dňa 25. 10. 2021 v súlade s § 53 ods. 9 OZ uhradiť sumu 135,38 eura titulom omeškaných splátok úveru s tým, že v opačnom prípade je oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť, ku ktorej došlo dňa 24. 11. 2021, čo ich predchodca oznámil žalovanej listom zo dňa 24. 11. 2021. Ich právny predchodca postupoval plne v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, keď úver predčasne zosplatnil dňa 24. 11. 2021, a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 20. 08. 2021, čo žalovaná ani nepoprela, t. j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky a za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. K bodu č. 84 rozhodnutia súdu prvej inštancie odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/34/2024, ktoré v bode č. 15 jasne uvádza, že „Poukaz žalovaného na nesprávne ustanovenie zmluvy pritom nemožno považovať za takú skutočnosť, ktorá by mala za následok neurčitosť (a neplatnosť) právneho úkonu zosplatnenia dlhu, keď podstatným z hľadiska obsahu tohto právneho úkonu (čo do jeho určitosti) bolo jednoznačné a zrozumiteľné informovanie žalovaného ako adresáta právneho úkonu, že nastali účinky zosplatnenia dlhu, pre ktorú splátku sa tak stalo, akú sumu je povinný veriteľovi zaplatiť a v akej lehote a pre právne posúdenie účinnosti zosplatnenia relevantným je, či zmluva obsahovala dojednanie o možnosti zosplatniť úver predčasne, a či veriteľ v skutočnosti dodrжал príslušné ustanovenia týkajúce sa zosplatnenia dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy (a nie, na ktoré ustanovenia zmluvy sa pritom – hoc aj nesprávne – odkázal, resp. k akému dňu uviedol, že dlh zosplatňuje). Toto jeho prípadné pochybenie potom nemôže mať za následok neplatnosť úkonu zosplatnenia pre jeho neurčitosť, keď z právneho úkonu ako celku bolo (aj pre žalovaného ako spotrebiteľa a slabšiu zmluvnú stranu) dostatočne zrejmé, čo ním veriteľ sledoval a aké účinky v spojení s týmto úkonom pre žalovaného nastanú, pričom týmto úkonom iba realizoval právo, ktoré mu vyplýva z § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ (v znení účinnom v čase zosplatnenia) pri výkone tohto práva“. Na základe uvedeného mal za to, že úkon právneho predchodcu bol zrejmý, bolo jasné, čo ním sleduje, vo vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bola definovaná splátka, pre ktorú úver právny predchodca zosplatnil. Taktiež je zrejmé, že žalovaná, ktorá bola oboznámená aj výzvou pred vyhlásením okamžitej

splatnosti, ako aj vyhlásením okamžitej splatnosti, že je v omeškaní, nakoľko žalovaná dlžné splátky neuhradila. S poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/34/2024 mal za to, že prípadné pochybenie nemôže mať za následok neplatnosť úkonu zosplatnenia pre jeho neurčitosť. Mal za to, že ich predchodca úver predčasne zosplatnil v súlade so zákonom a k postúpeniu žalovanej pohľadávky došlo v súlade s ust. § 17 ods. 1 písm. a) z.č. 129/2010 Z. z., čím je daná ich aktívna legitimácia v tomto spore. Správnym právnym posúdením veci by súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazne žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 1 884,34 eura, úrok vo výške 1 819,18 eura, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 284,34 eura od 07. 12. 2021 do 08. 01. 2024, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 234,34 eura od 09. 01. 2024 do 09. 05. 2024, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 199,34 eura od 10. 05. 2024 do 10. 06. 2024, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 164,34 eura od 11. 06. 2024 do 09. 07. 2024, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 129,34 eura od 10. 07. 2024 do 08. 08. 2024, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 094,34 eura od 09. 08. 2024 do 09. 09. 2024, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 054,34 eura od 10. 09. 2024 do 08. 10. 2024, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 2 024,34 eura od 09. 10. 2024 do 11. 11. 2024, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 989,34 eura od 12. 11. 2024 do 09. 12. 2024, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 954,34 eura od 10. 12. 2024 do 08. 01. 2025, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 919,34 eura od 09. 01. 2025 do 07. 02. 2025, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 884,34 eura od 08. 02. 2025 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že v celom rozsahu nesúhlasí s tvrdením žalobcu a je toho názoru, že okresný súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, a rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočné, racionálne a presvedčivo odôvodnené. Odvolanie žalobcu považuje za zmätočné a nedostatočne odôvodnené. Hoci žalobca v podanom odvolaní uvádza ustanovenie zákona, v zmysle ktorého odvolanie podáva, samotné odvolanie neobsahuje konkrétne dôvody, pre ktoré má za to, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ani neuvádza, v čom konkrétne spočíva nesprávne právne posúdenie veci zo strany súdu. Žalobca len konštatuje, že rozhodnutie súdu nie je správne, avšak neuvádza, v čom konkrétne spočívajú vady tohto rozhodnutia. Jediným, čo žalobca uvádza, je poukaz na rozhodnutia iných krajských súdov, ktorými odôvodňuje svoje odvolanie. Je pritom zrejmé, že rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/15/2025 zo dňa 24. 06. 2025 v bode 16, na ktoré sa práve odvoláva samotný žalobca, výslovne uvádza, že rozhodnutia súdov rovnakej inštancie nie sú pre súd tej istej inštancie v tomto smere záväzné. Poukázala na to, že odvolacím dôvodom nemôže byť len subjektívna nespokojnosť žalobcu s rozhodnutím súdu. Takto formulované odvolanie nespĺňa zákonom stanovené náležitosti a je dôvodom na jeho odmietnutie podľa § 386 písm. d) Civilného sporového poriadku. K argumentácii žalobcu, že súd prvej inštancie sa neriadil ústavným príkazom preferencie platnosti právnych úkonov, uviedla, že s predmetnou odvolacou argumentáciou žalobcu nesúhlasí, pričom poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 01. 04. 2015. Mala za to, že žalobca v podanom odvolaní nenamietal nedostatky odôvodnenia napadnutého rozsudku, resp. tzv. nepreskúmateľnosť, ani len uplatnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Napriek tomu je toho názoru, že súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku jasne a zrozumiteľne uviedol dôvody, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Z napadnutého rozsudku je zrejmé, z ktorých skutkových zistení súd prvej inštancie vychádzal pri ustálení právneho záveru o neplatnosti úkonu mimoriadneho zosplatnenia, t. j. že veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20. 08. 2021 pre omeškanie s úhradou splátky splatnej dňa 20. 08. 2021, čo je v rozpore s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca uvedený skutkový záver súdu prvej inštancie v podanom odvolaní síce argumentačne spochybnil tvrdením, že pôvodný veriteľ úver predčasne zosplatnil dňa 24. 11. 2021, čo oznámil žalovanej listom zo dňa 24. 11. 2021, avšak v predmetnom dokumente pôvodný veriteľ jednoznačne uviedol, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 20. 08. 2021. Z hľadiska dôvodov neplatnosti tohto právneho úkonu má za to, že súd prvej inštancie poukázal na relevantné ustanovenie právneho predpisu, t. j. § 37 ods. 1 OZ a tiež zdôvodnil v napadnutom rozsudku, z akého dôvodu považuje predmetné úkony veriteľa za neplatné. Podľa jej názoru by preto nemalo byť možné mať za to, že súd prvej inštancie nepostupoval v súlade s ústavným príkazom preferencie platnosti právnych úkonov, keď záver o neplatnosti právnych úkonov právneho predchodcu žalobcu primerane zdôvodnil a tento právny záver prijal na základe vykonaného a vyhodnoteného dokazovania, ktorý žalobca v podanom odvolaní, ako ani nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku nenapádal. Podľa jej názoru nemôže byť predmetom tohto sporu pochybnosť o tom, či veriteľ určil deň splatnosti úveru ku dňu 20. 08. 2021 alebo ku dňu 24. 11. 2021, ak je tento deň splatnosti jasne uvedený v

listine, ktorou bol úver vyhlásený za predčasne splatný. Mala za to, že v kontexte predmetného sporu platí, že oznámenie o zosplatnení úveru môže byť vystavené a doručené aj s odstupom času po určení dňa zosplatnenia úveru, avšak nemožno zameniť deň doručenia alebo vystavenia tohto oznámenia s právnym dňom, ku ktorému bol úver vyhlásený za splatný. Je zrejmé, že deň splatnosti úveru je teda dátum určený veriteľom, ktorý má právnu relevanciu pre vznik pohľadávky a nie deň vystavenia oznámenia o zosplatnení. Deň splatnosti úveru je teda právne záväzne určeným dňom, ktorý veriteľ sám výslovne určí ako deň zosplatnenia pohľadávky, pričom tento dátum by mal mať rozhodujúcu právnu relevanciu pre vznik a uplatnenie pohľadávky. Naopak, deň vystavenia oznámenia o zosplatnení úveru by nemal byť zamieňaný s právne relevantným dňom zosplatnenia. Je presvedčená, že jediná odvolacia námietka žalobcu, spočívajúca v tvrdení, že veriteľ nezosplatnil úver ku dňu 20. 08. 2021, ale ku dňu 24. 11. 2021, je bez právneho a skutkového základu a nie je dôvodná. Navrhla, aby odvolací súd odvolanie žalobcu v plnom rozsahu zamietol ako nedôvodné.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), stranou (žalobcom), v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne uviedol skutkový stav, zistený vykonaným dokazovaním a vec správne právne posúdil, keď žalobu zamietol, pričom v odôvodnení rozhodnutia dal odpovede a riadne odôvodnil všetky pre posúdenie veci podstatné skutočnosti a to i tie, ktoré žalobca uvádzal v odvolaní, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia ohľadom odvolacích dôvodov sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

8. Predmetom konania je plnenie z úverovej zmluvy. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti záveru súdu prvej inštancie o tom, že zosplatnenie úveru je neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca v konaní nepreukázal, že postupovaná pohľadávka bola v čase jej postúpenia splatná, tak ako to vyžaduje Zákon o spotrebiteľských úveroch, preto je postúpenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere bez splnenia podmienok uvedených v § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a tento právny úkon je tak absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom toho je, že žalobca nie je veriteľom uplatňovanej pohľadávky a dôsledkom toho bolo zamietnutie žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie.

9. K takémuto záveru dospel súd prvej inštancie z dvoch dôvodov. Jednak mal za to, že úkon žalobcu vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24. 11. 2021, v ktorom sám žalobca uviedol, že mimoriadna splatnosť nastala už dňa 20. 08. 2021, pričom išlo o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pre splátku splatnú dňa 20. 08. 2021, je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keď veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pred úkonmi a omeškaním, ktoré zákonná úprava vyžaduje na to, aby bolo možné platne zosplatniť úver (bod 83.). Okrem toho vzhľadom k tomu, že veriteľ vo výzve na zaplatenie zo dňa 25. 10. 2021 poskytol žalovanej dodatočnú lehotu na plnenie do 25. 11. 2021, pričom v rozpore s takto poskytnutou lehotou mala mimoriadna splatnosť úveru nastať

dňa 24. 11. 2021, teda pred uplynutím lehoty, ktorú veriteľ žalovanej poskytol na plnenie, je vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru neplatné aj z tohto dôvodu (bod. 84).

10. Žalobca v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, čo sú nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). V odvolaní uviedol dôvody, v čom považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne, pričom ako dôvod odvolania neuvádzal nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na rozhodnutie vo veci a podľa názoru odvolacieho súdu odvolanie malo potrebné náležitosti, preto neboli splnené podmienky na odmietnutie tohto odvolania, ako navrhovala žalovaná. Odvolací súd preto posudzoval správnosť odvolaním napadnutých záverov súdu prvej inštancie z dôvodov uvedených v odvolaní.

11. Čo sa týka nesprávneho právneho posúdenia veci, k tomu žalobca v odvolaní uviedol, že súd posúdil právny úkon ich predchodcu a to vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 24. 11. 2021 označený ako „vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru“ za neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom. Tento právny názor súdu prvej inštancie je nesprávny, bez opory v zákone. Uviedol, že Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu. Mal za to, že jeho právny predchodca postupoval v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, keď úver predčasne zosplatnil dňa 24. 11. 2021, a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 20. 08. 2021, čo žalovaná ani nepoprela, t. j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky a za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Mal za to, že úkon právneho predchodcu bol zrejмый, bolo jasné, čo ním sleduje, vo vyhlásení okamžitej splatnosti úveru bola definovaná splátka, pre ktorú úver právny predchodca zosplatnil. Tiež je zrejмый, že žalovaný, ktorý bol oboznámený s výzvou pred vyhlásením okamžitej splatnosti, ako aj s vyhlásením okamžitej splatnosti, že je v omeškaní, nakoľko žalovaný dlžné splátky neuhradil.

12.1. K tomuto odvolaciemu dôvodu žalobcu, že Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu, odvolací súd uvádza, že túto otázku riešil NS SR v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo 2/2023, v ktorom uviedol:

12.2. Dovolací súd uvádza, že pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 OZ zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.

13.1. V rozhodnutí sp. zn. 9Cdo 98/2023 zo dňa 09. 07. 2025 Najvyšší súd SR uviedol: Jediným rozhodnutím, v ktorom sa najvyšší súd výslovne zaoberal dovolateľkou nastolenou otázkou nutnosti špecifikácie omeškanej splátky v zosplatnení úveru, ako dovolacím dôvodom podľa § 432 v spojení s § 421 ods. 1 CSP, teda ako zásadnou právnou otázkou, ktorá bola podstatná pre rozhodnutie vo veci, je uznesenie z 13. februára 2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022. Toto uznesenie bude zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky s právnou vetou v znení: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt

podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.“ Právne vety („judikáty“) publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky tvoria základ ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, pričom žiadne iné relevantné rozhodnutie dovolacieho súdu v dovolateľkou nastolenej otázke neexistuje. V preskúmvanej veci odvolací súd rozhodol v súlade s uvedenou právnou vetou, teda sa neodklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (hoci táto prax bola ustálená až po rozhodnutí odvolacieho súdu).

13.2. Na zdôraznenie správnosti právneho názoru, vyjadreného v uznesení z 13. februára 2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022, konajúci senát dovolacieho súdu uvádza, že v prípade zmluvy o pôžičke alebo úvere je odklad splatnosti dlhu, jeho rozdelenie na splátky súčasťou špecifického plnenia veriteľa, resp. pojmovým znakom zmluvy. Preto je predčasné zosplatnenie funkčne ekvivalentné s trvalým vyviazaním sa veriteľa z povinnosti splniť záväzok. Ak má mať takýto účinok jednostranný prejav vôle veriteľa, musia existovať dostatočne závažné, zmluvou predvídané (§ 565 Občianskeho zákonníka) dôvody a takýto prejav vôle musí tieto dôvody dostatočne určito špecifikovať. Súdny dvor v rozsudku z 26. januára 2017 vo veci C-421/14 Banco Primus okrem iného stanovil, že „pokiaľ ide o posúdenie vnútroštátnym súdom prípadne nekalej povahy podmienky týkajúcej sa splatnosti celého dlhu z dôvodu neplnenia povinností zo strany dlžníka počas určitého obdobia, je úlohou tohto súdu preskúmať, či možnosť predajcu alebo dodávateľa rozhodnúť o splatnosti celého úveru závisí od toho, že si spotrebiteľ nesplnil povinnosť, ktorá je v spornom zmluvnom vzťahu podstatná, či sa táto možnosť priznáva v prípadoch, v ktorých je takéto nespĺnenie povinnosti dostatočne závažné z hľadiska doby splácania úveru a jeho výšky, či táto možnosť predstavuje odchýlku od právnych predpisov uplatniteľných v danej oblasti pri neexistencii osobitných zmluvných ustanovení a či vnútroštátne právo stanovuje primerané a účinné prostriedky, ktoré spotrebiteľovi, na ktorého sa takáto podmienka uplatní, umožnia, aby odvrátil účinky takejto splatnosti úveru“. Takýmto prostriedkom na odvrátenie účinkov predčasného zosplatnenia úveru v slovenskom právnom poriadku je najmä povinné upozornenie pred zosplatnením úveru, ustanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ak však má mať spotrebiteľ skutočne účinnú možnosť odvrátiť predčasné zosplatnenie, mal by presne vedieť, ktorú splátku, prípadne jej časť a v akej výške má zaplatiť, aby predčasnému zosplatneniu predišiel. Následne, v prípade nezaplatenia tejto splátky alebo jej časti môže pri zachovaní princípu primeranosti dôjsť k predčasnému zosplatneniu dlhu. Vzhľadom na už vyššie uvedenú závažnosť takéhoto jednostranného právneho úkonu, keď sa ním de facto ukončuje úverovanie spotrebiteľa, ktoré tvorilo podstatu zmluvného vzťahu, musí byť aj tento jednostranný úkon dostatočne určitý, teda musí obsahovať údaj o tom, pre nezaplatenie ktorej konkrétnej splátky k zosplatneniu dochádza.

13.3. Dovolací súd sa nestotožnil s argumentáciou dovolateľky, že určenie splátky, pre ktorú došlo k predčasnému zosplatneniu, je otázkou právneho posúdenia. Určenie (označenie) splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ uplatňuje právo na predčasné zosplatnenie celého dlhu, je výlučne skutkovou otázkou - je to jednoznačne veriteľ, kto sa rozhodne, či právo na predčasné zosplatnenie využije, kedy a za akých skutkových okolností ho využije. Ide o jeho subjektívne rozhodnutie, ktoré však musí aj navonok manifestovať a primerane odôvodniť. Teda len veriteľ môže v zosplatňujúcom úkone ako skutkovú otázku označiť tú konkrétnu splátku, pre nezaplatenie ktorej sa on sám rozhodol vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru.

14. Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospelo k záveru, ktorý bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2025 pod č. 34 s právnou vetou: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

15. V danej veci právny predchodca žalobcu v 3. upomienke - výzve na zaplatenie zo dňa 25. 10. 2021 vyzval žalovanú na okamžitú úhradu omeškaných splátok úveru, ktorú k tomuto dňu predstavovali sumu 135,38 eura a zároveň ju upozornil, že v prípade, ak neuhradí ani splátku úveru splatnú dňa 20. 08. 2021 vo výške 48,16 eura najneskôr v lehote do 25. 11. 2021, tak ich spoločnosť ako veriteľ bude oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, a teda žiadať od nej zaplatenie celého úveru poskytnutého na základe

zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 2010015099 v celej dlžnej sume. Z uvedeného vyplýva, že podmienka označenia splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ uplatňuje právo na predčasné zosplatenie celého dlhu, bola vo výzve uvedená, teda táto podmienka bola splnená.

16. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpi k zosplateniu, k tomu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že aj keď podmienkou výzvy pred zosplatením v zmysle zákona nie je konkretizácia splátky, pre ktorú prichádza k zosplateniu, rozhodovacia činnosť Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospela k záveru, že bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok, preto je právny úkon nekonkretizujúci splátku nedostatočne určitý a sankcionovaný neplatnosťou. Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci nie je pre posúdenie rozhodujúce to, či je takáto povinnosť stanovená zákonom, pretože právny predchodca žalobcu aj vo vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24. 11. 2021 túto splátku uviedol (išlo o splátku splatnú dňa 20. 08. 2021) a zaobranie sa tým, či tam mala byť uvedená je vzhľadom na ďalšie okolnosti tejto veci len akademickou otázkou, aj keď sa touto otázkou zaoberal už aj NS SR vo svojich rozhodnutiach, ktoré boli uvedené vyššie. V danej veci vo vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24. 11. 2021 právny predchodca uviedol, že žalovaná je v omeškaní s úhradou splátky úveru vo výške 48,16 eura, ktorá bola splatná dňa 20. 08. 2021 po dobu dlhšiu ako 3 mesiace a súčasne bola v upomienke 3 upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru poskytnutého na základe zmluvy a túto dlžnú splátku úveru v stanovenej lehote neuhradila, preto bol veriteľ nútený pristúpiť k vyhláseniu splatnosti úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatným v celom rozsahu ku dňu 20. 08. 2021 v súlade s bodom 4.2 pís. d) zmluvy v nadväznosti na § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Už z formulácie tohto samotného vyhlásenia je zrejmé, že ak došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru pre splátku splatnú dňa 20. 08. 2021, nemohol sa stať splatný celý zostatok úveru ku dňu 20. 08. 2021, pretože k tomuto dňu ešte lehota troch mesiacov neuplynula. Žalobca v odvolaní uvádzal, že právny predchodca žalobcu postupoval v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, keď úver predčasne zosplatil dňa 24. 11. 2021 pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 20. 08. 2021, po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. K tomuto odvolací súd uvádza, že právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatil ku dňu 20. 08. 2021 (tak to sám uviedol) a toto vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru len vydal dňa 24. 11. 2021. Z takto formulovaného vyhlásenia nemožno dôjsť k záveru, ako uvádza žalobca v odvolaní, že k zosplateniu úveru došlo 24. 11. 2021, pretože je to v rozpore s tým, čo uviedol právny predchodca žalobcu v tejto listine, teda že dlh sa stal splatným v celom rozsahu ku dňu 20. 08. 2021. Takouto formuláciou tohto vyhlásenia samotný právny predchodca žalobcu spôsobil, že toto vyhlásenie je zmätočné, neurčité. Pre určitosť právneho úkonu je potrebné, aby bol jeho obsah zrozumiteľný nielen konajúcim, ale aj iným osobám, najmä jeho adresátovi, pričom ak obsah úkonu pripúšťa viacero výkladov, nemožno hovoriť o jeho určitosti. Podľa odvolacieho súdu tento právny úkon je formulovaný tak, že pripúšťa možný odlišný výklad (čo tvrdí práve žalobca), či došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru k 20. 08. 2021 (pretože od 20. 08. 2021 neuplynula doba 3 mesiace), alebo ako tvrdí žalobca, že to bolo 24. 11. 2024, teda v deň vydania tejto listiny, čo je v rozpore s jeho obsahom. Z takto formulovanej listiny teda nie je dátum, ku ktorému došlo k okamžitej splatnosti úveru jednoznačne objektívne poznateľný, pretože vyvoláva pochybnosti o tom, k akému dátumu k splatnosti v celom rozsahu došlo, čo môže spôsobiť, že žalovaná, ako strana, ktorej bol tento právny úkon určený, nemusela pochopiť význam tohto právneho úkonu bez ďalšieho vysvetlenia. Za takejto situácie sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že takýto právny úkon je pre jeho neurčitosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný.

17. Čo sa týka druhého dôvodu pre posúdenie vyhlásenia okamžitej splatnosti zo dňa 24. 11. 2021 za neplatné (bod. 84. napadnutého rozsudku), s týmito dôvodmi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a na tieto dôvody poukazuje, pričom dodáva, že k tomuto argumentu (neplatnosť vyhlásenia z dôvodu neuplynutia lehoty na plnenie pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru) ani žalobca v odvolaní žiadne dôvody neuviedol. Ak vo výzve zo dňa 25. 10. 2021 poskytol žalovanej lehotu do 25. 11. 2021, nemohol ju následne skrátiť a vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru už dňa 24. 11. 2021, teda pred uplynutím tejto právneho predchodcom žalobcu stanovenej lehoty na plnenie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Aj keď žalobca v odvolaní uviedol, že napáda celý rozsudok, odvolací súd posúdil odvolanie podľa obsahu a vzhľadom k dôvodom odvolania dospel k záveru, že odvolaním je napadnutý len zamietajúci výrok a od neho závislý výrok o trovách konania, preto zastavujúci výrok nepreskúmaval.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).